

finde saadanne Forhold i Tusindvis her i Byen, og det ærede Medlem kan ogsaa finde dem i den By, han repræsenterer. Den Bestemmelse bliver omgaaet, saa man kan ikke sige, at der er Grunden. Men en af Aarsagerne er den, at i Perioden siden den sidste Folketælling er der ved Statens Hjælp blevet oprettet omtrent halvsjette Tusind Husmandsbrug. Nu kan man sige om disse Husmandsbrug, hvad man vil, man kan kritisere dem og sige, at Formen er ikke god, men man kommer ikke udenom den Kendsgerning, at man har holdt halvsjette Tusind unge Mennesker ude paa Landet; ja, man kan gange dem med 2, fordi de fleste af dem er gifte, og man kommer snart til at gange med mere, fordi der kommer Børn til. Det er imidlertid ikke alene det, at man har holdt dem ude paa Landet, der har Betydning, men der er bygget halvsjette Tusind Huse derude, og der er skabt Erhvervsvirksomhed for Murere, Tømrere, Smede, Karetmagere og Sadelmagere, Hjulene har snurret hurtigere derude, end de vilde have gjort, hvis man i Stedet for havde bygget en Ring omkring Storbyerne, og det maa man være opmærksom paa ikke mindst i en Tid som den, vi staar i nu, hvor Krisen er saa omfattende. Derfor maa man være varsom med at beskære de Bevillinger, der en Gang er givet til det ganske bestemte Formaal. Kan vi finde Former, hvorunder vi kan mødes, for en Lovgivning i den Retning, der her er skitseret, finder vi sikkert ogsaa Midler paa Finansloven, og saa behøver det ærede Medlem ikke at sørge for det i Dag, men jeg kan forsikre ham om, at hvis han fastholder, at det skal være Jordfondens Midler, der skal anvendes, vil det være ensbetydende med, at Forslagene ikke vil faa nogen let Gang gennem Tinget.

Rahbek: Det første af de to Lovforslag, der her foreligger til Behandling, Forslag om en Tvedeling af Statens Jordfond, gaar ud paa en Deling af de Penge og den Jord, som blev stillet til Raadighed ved Lensloven, en Deling i en Jordfond og i en Haveboligfond. Det vil sige, at Halvdelen af de Kapitaler og $\frac{1}{4}$ af den Jord, der er stillet til Raadighed til Oprettelse af Husmandsbrug, skulde undrages dette Formaal. Det enhverken smaa eller beskudne Krav, det ærede Medlem her stiller. Det vil, som den højtærede Landbrugsminister for et Øjeblik siden oplyste, praktisk talt betyde, at alt, hvad der ikke allerede er gjort Brug af, saa vel af Penge

som af Jord, skulde undrages det oprindelige Formaal. Dette Forslags Vedtagelse vilde derfor betyde, enten at der maa stilles betydelig større Midler til Raadighed, eller at Udstykningen efter Loven af 4. Oktober 1919 maa standses. Efter de Udtalelser, der allerede er faldet om Sagen her i Salen, ser det ud til, at det vil knibe med at faa den fornødne Tilslutning hertil. Jeg kan da heller ikke trøste den ærede Forslagsstiller med, at han kan vente overdreven Velvillie fra mit Parti overfor dette Formaal. I den Forelæggelsestale, den ærede Forslagsstiller holdt her i Salen sidste Aar, udtalte han, at Staten overfor Bybefolkningens ubemidlede Lag havde samme Interesse og samme Forpligtelse som overfor Landbrugets ubemidlede Befolkning, og ligesaa, at der ikke bør være Forskel paa den Støtte, Staten yder fattige eller mindre bemidlede, men flittigt arbejdende Mennesker, til at skaffe sig egne Hjem, hvad enten de er beskæftiget ved Landbrug eller ved andet Erhverv. Dette er selvfølgelig rigtigt, og jeg kan give det min fulde Tilslutning. Men det kan dog ikke bruges som Motivering for nærværende Lovforslag. Det ærede Medlem maa nemlig huske paa, at naar der oprettes et Husmandsbrug, saa er det, der opnaas, ikke alene, at der bliver Bolig for en Familie, men der bliver tillige et Erhverv, og det er efter min Mening netop Hovedhensynet, at der bliver et nyt Erhverv, et Jordbrug, hvor en Familie kan sidde og klare sig selv. Desuden er der mange, der har faaet Tillægsjord, og i disse Tilfælde er det udelukkende erhvervsmæssige Hensyn, der tages; thi der findes jo Boliger i Forvejen. Det er særlig for Ejere af Huse uden Jord, eller af Huse med saa ringe Jordtilliggende, at en Familie ikke kan leve derpaa, at det er nødvendigt at søge Arbejde udenom; men naar de saa faar saadan Tillægsjord, som de kan faa i Henhold til Husmandslovene, bliver der tillige skabt et Erhverv. Det er altsaa særlig det erhvervsmæssige, man har for Øje. Overhovedet synes jeg ikke, man kan, saaledes som det ærede Medlem har gjort i sin Tale tidligere og ligesaa i Dag, betegne vor Jordlovgivning som et Tilskud til Landbrugets Smaakaarsfolk, og endnu mindre synes jeg, man kan betegne det som en Hjælp til selve Landbruget. Formaalet er jo at faa oprettet saa mange selvstændige Hjem som muligt ude paa Landet, men Hjem, hvorved der tillige er en Erhvervsmulighed for vedkommende Familie, og Hensigten dermed er